

Eerwraakmoorden en incest in Palestijnse gebieden

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: 19 januari 2006) (Laatste bewerking: 15 maart 2016)

Volgens verschillende bronnen is er in de Palestijnse gebieden sprake van een [verontrustend aantal incest en eerwraakmoorden](#). Deze moordpartijen worden vanzelfsprekend door de “Bende van Ramallah” onder leiding van Abu Mazen (Mahmoud Abbas) ontkend. Wanneer er vragen over worden gesteld wijzen ze Israël aan als schuldige. Een inventarisatie van de mensenrechten van vrouwen en kinderen in deze gebieden is ronduit schokkend. Sinds de terreurbeweging Hamas aan de macht is in Gaza, is ook daar een toename van deze moorden te constateren. Hamas rechtvaardigt deze eerwraakmoorden zelfs vanuit religieuze motieven. In de [Palestijnse gebieden](#) bestaan geen wetten die verbieden vrouwen te vervolgen en te vermoorden. De huidige wetten die in Gaza gelden, dateren nog uit de tijd van de Egyptische bezetting tussen 1948 en 1967. Deze wetten waren ook in dezelfde periode van toepassing in de Bijbelse gebieden Samaria en Judea, toen Jordanië deze gebieden bezet hield. Deze wetten komen er in het kort op neer dat ze de moordenaars van vrouwen beschermen.

Terreurleider Abu Mazen, eerwraakmoorden, incest, wat is het probleem?

De Arabische journaliste [Salam Kawther](#) omschreef in januari 2007 het bewind in Ramallah als een bende criminelen en hoe de mensenrechten van vrouwen en kinderen onder dit bewind met voeten worden getreden. Zij klaagt het bewind aan omdat het niets onderneemt tegen de zogenaamde ‘eerwraakmoorden’ waarvan Arabische meisjes en vrouwen regelmatig het slachtoffer worden. Kawther zegt dat er geen wezenlijk verschil bestaat tussen Abu Mazen en consorten en maffiabendes.

Er wordt door geen enkele internationale organisatie ook maar enige aandacht te besteed aan de hel waarin sommige Palestijnse vrouwen leven.

Op 16 mei 2009 werd even ten noorden van Ramallah het lichaam van de dertigjarige Halimeh Ahmed Al-Sheikh uit Qalqiliya aangetroffen, moeder van zeven kinderen met vele messteken in haar rug. Op [11 juni 2009](#) werd een Palestijnse vrouw van 32 jaar en moeder van twee kinderen, vermoord door haar familie in de buurt van Hebron. Haar lichaam werd gevonden, terwijl de moordenaars hun misdaad wilden verbergen. Volgens welingelichte bronnen was de achtergrond voor de moord het zogenaamd doden ‘ter bescherming van de eer van haar familie’. Op 23 juli 2009 slaat Jawdat al-Najjar zijn 29 jarige dochter, Fadia Jawdat al-Najjar dood. De vader ontdekte dat zijn dochter een mobiele telefoon had gekocht en vermoedde dat ze de telefoon kocht om met een man te spreken. De dochter was gescheiden en moeder van vijf kinderen. De politie vond haar lichaam in haar huis. Forensisch onderzoek ontdekte tekenen van foltering over haar hele lichaam; evenals een breuk in haar schedel, veroorzaakt door een ijzeren ketting. Ook is het geen unicum dat jonge vrouwen die zwanger worden door familieleden met een vat benzine worden overgoten en in brand gestoken. Er bestaan tientallen van dit soort [bloedstollende verhalen](#). Zo is er het verhaal van een vrouw van 38, moeder van drie kinderen, die door haar broers is gedood omdat ze had gepraat met de kruidenier. Juichend liepen de broers met haar afgehakte hoofd door het dorp.

In veel gevallen worden vrouwen/meisjes onder het mom van ‘eerwraak’ gedood als dekmantel voor incest binnen hun gezinnen. Er is sprake van seksueel misbruik en verkrachting door hun broers, vaders, ooms, of gewoon omdat ze met een collega van de universiteit een kopje koffie gingen drinken. Een bezoek aan de dokter zonder gezelschap van echtgenoot of moeder, of wanneer ze gaan winkelen zonder toestemming van de echtgenoot, kan al een reden zijn om ze uit de weg te ruimen. Ook het sturen van een e-mail naar een vriend is levensgevaarlijk, evenals het openen van een raam om op de straat te kijken. Allemaal redenen om vrouwen in de Palestijnse gebieden te vermoorden. Vanwege de achterlijke wetten blijven de schuldigen onbestraft. Meer dan 50% van de slachtoffers die werden onderzocht en waarvan werd vastgesteld dat ze geen maagd meer waren, konden hun maagdelijkheid alleen hebben verloren wegens seksueel misbruik door hun eigen familieleden, die hen vervolgens vermoorden om hun schandelijke misdaden te verbergen. De onder controle van het Palestijnse bewind staande media verzwijgt deze misdaden van verborgen incest epidemie. Dit onderwerp is taboe en wordt gecensureerd door de kliek aan de top. De “Bende van Ramallah” beschermt de verkrachters en moordenaars omdat het als een aangelegenheid wordt beschouwd binnen de familie. Ze handhaven de achterlijke wetten omdat, ‘zo zeggen de bronnen’ de meeste mannen zelf betrokken zijn bij deze misdaden en zo zichzelf beschermen tegen vervolging.

Eind november 2013 werd Rasha Abu Ara, een 32 jarige moeder van 5 kinderen uit het dorp Aqqaba Jamal Abu Ara, doodgeslagen en [met een touw aan een olijfbom opgehangen](#). Een gruwelijk voorbeeld van door familieleden gepleegde eerwraakmoord. De vrouw was beschuldigd van overspel en daardoor door haar eigen broer en haar man opgehangen. Het bewind in Ramallah beweert dat dit soort moordpartijen niets te maken hebben met religie, maar hoe kan het dan dat ze praktisch uitsluitend in de islamitische wereld voorkomen? De moordpartij op Rasha Abu Ara, de 32 jarige moeder van vijf kinderen, bracht het totale aantal eerwraakmoorden in de gebieden die onder leiding staan van het bewind in Ramallah in 2013 op 27 een verdubbeling ten opzichte van 2012. Het feit dat het bewind in Ramallah niets tegen deze moordpartijen onderneemt, maakt ze net zo schuldig als de daders.

De situatie van de vrouwen in Gaza en de gebieden onder controle staan van Abu Mazen en trawanten, is ronduit een schande voor de rechten van de mens. Men zou daarom mogen verwachten dat de gulle donoren waaronder Europa en organisaties als Human Rights Watch en Amnesty International hier hun tanden in zetten, maar die hebben het te druk met het demoniseren van Israël.

Moslims zijn verantwoordelijk voor [91 procent van de eerwraakmoorden wereldwijd](#). In het Midden-Oosten worden ieder jaar honderden vrouwen en meisjes vermoord door leden van de eigen familie. In Pakistan worden ieder jaar tenminste [500 vrouwen en meisjes](#) door familieleden om het leven gebracht in eerwraakmoorden. Op 27 mei 2014 werd een [25-jarige Pakistaanse](#) Farzana Parveen in het kader van een zogenaamde (islamitische) eermoord door haar eigen familie ter dood gestenigd, omdat zij was getrouwd met Mohammad Iqbal, de man van wie ze hield. Een twintigtal familieleden was bij de steniging aanwezig. Haar vader, twee broers en voormalige verloofde behoorden tot de daders. Het gebeurde niet ergens in “een afgelegen dorp” in de nacht, maar op klaarlichte dag direct voor de ogen van de justitiële autoriteiten maar niemand stak een hand uit.

Ook Jordanië is één van de landen in het Midden-Oosten waar eerwraakmoorden plaatsvinden. Zo arresteerde de Jordaanse politie in april 2013 een man [die bekende zijn zuster te hebben vermoord](#) omdat zij te weinig thuis was. Hij bekende haar de keel te hebben doorgesneden en haar 20 keer met een mes in haar gezicht en borst te hebben gestoken. Normaal gesproken is moord strafbaar in Jordanië en staat daar de doodstraf op, maar met betrekking tot eerwraak, kan de familie van de dader het hof vragen een milde straf op te leggen, wat dikwijls wordt gehonoreerd. In de praktijk worden dit soort moordenaars maar zelden tot een gevangenisstraf veroordeeld. Op 15 april 2013 vond de politie het verbrande lichaam van een zwangere vrouw van wie eveneens de keel was doorgesneden en haar buik opengesneden zodat haar vier maanden oude foetus te zien was. Ook een geval van eerwraak. Ieder jaar vinden er tussen de 15 en twintig eerwraakmoorden plaats in Jordanië.

Ook in Europa plegen moslims eerwraakmoorden. Islamitische ouders, die samen met hun dochter Naima in Frankfurt woonden, wilden hun dochter uithuwelijken aan de meest biedende in Afghanistan. Niet de dochter is in zulke gevallen tegenwoordig zoveel geld waard, maar de verblijfsvergunning voor de Afghaanse bruidegom in spe. Naima verzette zich hiertegen en wilde gebruikmaken van haar in Duitsland geldend recht. Maar dat weerhield haar ouders er niet van de [opstandige Naima vermoorden](#). *“Toen het lichaam van Naima gevonden werd, hield de politie er al rekening mee dat het om een eerwraakmoord zou kunnen gaan en verdacht haar vader ervan de moord te hebben gepleegd. Hij is onmiddellijk na de misdaad naar Afghanistan gevlucht.* En of de moordpartij op zich nog niet genoeg was, heeft de vader na de misdaad het stoffelijk overschot van de gewurgde dochter aan haar familiekring laten zien en eveneens aan de familie van de man met wie Naima zou moeten trouwen en de foto als een trofee op het internet laten circuleren.

In Nederland is in 2013 iets meer dan vijfhonderd keer melding gemaakt van eerwraak. Het gaat daarbij om verschillende vormen van geweld, zoals mishandeling, verkrachting, ontvoering en moord. Dat is te lezen in het jaarverslag van het Landelijk Expertise Centrum Eer Gerelateerd Geweld (LEC EGG). In 2012 waren er nog vijftien dodelijke slachtoffers, in 2011 waren er negen doden te betreuren. De slachtoffers van eerwraak zijn in de meeste gevallen Nederlanders met een Turkse, Marokkaanse, Iraakse of Afghaanse achtergrond.

Zolang de internationale gemeenschap de andere kant opkijkt en alle betrokken autoriteiten niet van plan zijn deze schandalige moordpartijen te veroordelen en de daders daarvoor te straffen, zullen er nog vele slachtoffers volgen.

Terug naar: [Inhoud](#)